

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש שיחיו שברכו אותו
מוצאי שבת קודש, אור לוי"א ניסן ה'תשמ"ט,
לאחרי תפלת ערבית והבדלה

— תרגום מאידית —

לכל לראש — כל המברך מתברך¹, בברכתו של הקב"ה, ש"תוספתו מרובה על העיקר"², ולמטה מעשרה טפחים, ותיכף ומיד — מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה³.

ושיקויים אצל כאו"א ואצל כל בני, בתוך כלל ישראל, ה"שיר מזמור לבני קורח למנצח" (המזמור תהלים פ"ח המתאים לשנה זו⁴) — כמדובר בארוכה לפנ"ז⁵: אצל כאו"א ובכל עניניו, גשמיים ורוחניים — שיהי' "שיר מזמור", שיר בפה — הכולל כל עניני הנשמה (וע"י הנשמה), ומזמור בכלי — הכולל כל עניני הגוף (וע"י הגוף)⁶, עד גם חלקו בעולם — כל הנכסים של האדם⁷ (שהם בדוגמת כלי שיהודי משתמש בהם לשמש את קונו),

ושני אופני העבודה ("שיר מזמור") הם "לבני קרח" — שנפעל בהם הענין דתשובה⁸, ועד לתשובה עילאה, שהיא בשמחה רבה⁹,

עד שפועלים הענין ד"למנצח" — שיהי' נצחון¹⁰ גמור דכאו"א, ודכל בני, ודכל בני יחדיו — הנצחון דמילוי השלמת רצון הקב"ה, ורצון כאו"א¹¹ ורצון כל בני,

ועד לענין הכי עיקרי — שתיכף ומיד ממש, ולא עכבן אפי' כהרף עין¹², באה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו, דוד מלכא משיחא.

(1) ראה סוטה לח, ב. ירושלמי ברכות ספ"ח, הובא בתוד"ה ואברכה — חולין מט א.

(2) ב"ר פס"א, ד. ועוד.

(3) ברכה השלישית דברכת המזון.

(4) ע"פ המנהג לומר בכל יום הקפיטל תהלים המתאים למספר שנתיו (מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר — אגרות קודש ח"א ע' לא. ח"י ע' נג. וראה גם מאמרי אדה"ו הקצרים ע' שמא).

(5) בהתוועדות היום — שבת הגדול, יו"ד ניסן.

(6) ראה בכ"ז לקו"ת ברכה צח, ג"ד. סידור (עם דא"ח) שער החנוכה רעז, ג"ד. אוה"ת וישב תתקו, א. ועוד.

(7) שזהו חלק מעבודת האדם, ויש שם ניצוצין קדושים השייכים לשרש נשמתו וכו', ולכן התורה חסה על

ממונם של ישראל (כתר שם טוב סרי"ח) — ראה שיעור היומי ברמב"ם — סיום ספר הפלאה.

התיווך בין דברי אדה"ו (אגה"ת פ"ג. אגה"ק סוס"י) שנותנים צדקה יותר מחומש כי כל אשר לאיש יתן בעד נפשו — נתבאר בהתוועדות ביום.

(8) ראה סנהדרין קי, סע"א. נתחומא קרח יא: מקום נתבצר להם בגיהנם וישבו עליו ואמרו שירה. וראה חדא"ג מהרש"א שם, שאמרו שירה הוא בתהלים פ"ח כו'.

(9) אגה"ת פי"א.

(10) ראה מפרשי תהלים ד, א.

(11) רצונו האמיתי — רמב"ם הל' גירושין ספ"ב.

(12) מכילתא ופירש"י בא יב, מא.

ובפרט שעכשיו מוצאי שבת קודש, זמן דסעודתא דדוד מלכא משיחא¹³ (שבא לאחרי הזמן דרעוא דרעוין בשבת¹⁴),

ובמיוחד — מוצאי שבת הגדול עשירי בניסן, שאז הי' "משכו וקחו לכם"¹⁵,

ומזה נכנסים מיד ליום הראשון, ו"כיום עשתי עשר יום"¹⁶ בניסן, שאז נפעל בדוגמא ד"אותו¹⁷ יום נטל עשר עטרות"¹⁸ בר"ח ניסן (שהי' אז גם ביום ראשון), ובנוסף לזה (ביום עשתי עשר — אחד עשר¹⁹ בניסן²⁰) — עטרה על גבי (עשר עטרות) עטרה²¹ ועל העטרות, נוסף לזה שהוא המשך לכל עשר העטרות,

והימים השלמים (דחודש ניסן), ויתירה מזה — שלימות שלמעלה משלימות (עטרה על גבי עטרה)²² — נעשים הכנה קרובה ומתאימה ובתכלית השלימות (ושלימות על גבי שלימות) לגאולה האמיתית והשלימה, ומתכוננים כבר עכשיו ל"ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"²³ ואח"כ בעתו ובזמנו — "ונאכל שם" בפועל, בכיהמ"ק השלישי, מקדש אד' כוננו ידיך²⁴.

אמן כן יהי רצון²⁵.

[לאחרי שא' מהרבנים בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א בברכת כהנים — אמר: שיהי' שבוע שמח²⁶].

13 סידור האריז"ל (לר"ש מרסקוב).

14 ראה זח"ב פח, סע"ב. המשך תרס"ו בסופו (ע' תקמה).

15 בא יב, כא — בעשור לחודש (שם, ג).

16 נשא ז, עב.

17 שבת פז, ב. וכ"ה בתר"כ ר"פ שמיני. פרש"י שם. נשא ז, יב (מסדר עולם — רבא — פ"ז).

18 שעטרה ראשונה היא "ראשון למעשה בראשית", והאחרונה — "ראשון לחדשים". ושניהם (הכוללים כל העטרות ביניהם) שייכים גם ליום ראשון זה (י"א ניסן), שהוא ראשון למע"ב, וראשון לחדשים (חודש ניסן) [וראה סה"ש תשמ"ח ע' 355 אילך, ביאור השייכות דעטרה הראשונה ועטרה האחרונה לענין המשכן (תוכן של שאר העטרות)].

19 ראה בארובה בהשיחה בהתועודות ביום — שענין אחד עשר מורה (על דרגא שלמעלה מע"ס, ו) על זה שלמעלה מגדר התחלקות, וכדי לא להכנס לשקו"ט קראו "אחד עשר" — שרק מצוין שבא לאחר עשר.

20 שענינו "נסי נסים" (ראה ברכות נו, רע"א ובפרש"י. וראה קונטרס משיחת ש"פ תוריע, ג' ניסן) — תר ועטרה שלמעלה ממדידה והגבלה.

21 ויש לומר, שנשיאים מלשון התנשאות (דוגמת מלוכה) הם בחינת עטרה, ובהם גופא — מעלה מיוחדת בהנשיא דיום האחד עשר, כמבואר במ"א.

22 עד לזה שלמעלה מכל גדר ותואר של שלימות (ראה השיחה ביום).

23 הגדה של פסח ברכת "אשר גאלנו", מפסחים קטז, כ במשנה.

24 בשלח טז, ז ובפרש"י.

25 ראה רמב"ם (הל' פרה אדומה ספ"ג. וראה לקו"ש חוקת תשמ"ו) שצ"ל אכ"ר בקשר לגאולה.

26 שמחה — ביטול ההגבלה ביום א' ביום ב'.